

Ĉapitro ses

La Vojaĝo de Kajo Naŭ kaj Tri Kvaronoj

La lasta monato, kiun Hari pasigis kun la Dursloj ne estis feliĉa, kvankam Dadli nun tiel timis Hari, ke li rifuzis resti en la sama ĉambro, dum siaflanke onklino Petunjo kaj onklo Verno ne plu ŝlosis Hari en la ŝranko, trudis al li ajnan taskon, aŭ riproĉis lin — fakte, ili tute ne parolis al li. Duone timemaj kaj duone furiozaj, ili kondutis, kvazaŭ ajna seĝo, kiu surhavis Hari, estu neokupata. Kvankam li preferis tion al lia antaŭa stato, tio ja deprimetis lin post iom da tempo.

Hari tenis sin en sia ĉambro akompanate de sia nova strigo. Li decidis nomi ŝin Hedvig, kiun nomon li trovis en *Historio de Magio*. Liaj libroj por la lernejo tre interesis al li. Kuŝanta sur sia lito, li legis ĝis malfrua nokto, dum Hedvig glisis en kaj el la fenestro laŭ sia plaĉo. Feliĉe onklino Petunjo neniam plu eniris por polvosuĉi ĉar Hedvig daŭre alportis mortajn musojn reen. Ĉiunokte antaŭ ol li ekdormis, Hari forstrekis alian tagon ĉe la papero montranta la tagojn ĝis la unua de septembro, kiun li estis alpinglinta sur la muro.

Je la lasta tago de aŭgusto li decidis, ke li devis paroli kun siaj geonkloj pri veturado al stacidomo Kings Kros^[13] je la venonta tago, do li iris malsupren al la salono, kie ili vidadis televidan kvizon. Li tusetis por averti ilin, ke li estas tie, kaj Dadli ekkriis kaj kuris el la ĉambro.

“E — Onklo Verno?”

Onklo Verno gruntis por indiki, ke li aŭskultas.

“E — mi bezonos esti ĉe Kings Kros morgaŭ por – por iri al Porkalo.”

Onklo Verno gruntis denove.

“Ĉu akordus kun vi, se vi veturigus min?”

Grunton. Hari supozis, ke tio signifis jes.

“Dankon.”

Li estis irona supren al sia ĉambro, kiam onklo Verno efektive parolis.

“Tio estas stranga rimedo por iri al sorĉista lernejo, per trajno. La flugantaj tapiŝoj ne ĉiuj suferis paneojn, ĉu?”

Hari ne respondis.